

Pesamezna štev. v Ljubljani in Trstu 4 vin.

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkih ob 5. zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto mesečno K 1.18—, polletno K 9.—, četrtletno K 4.50, mesečno K 1.50. Za prenosništvo mesečno K 28.—. Telefon številka 118.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Izven Ljubljane in Trsta 6 vin.
Dopisi in upravnostne je v Franciškanski ulici 6. Dopisi se pošiljajo neodložljivo, naročnina upravnistva. Naročnina pisma se ne sprejemajo, rokopi si ne vračajo. Za oglaševanje plača: peti vsta 15 v, osmi vsta 10 v, posredna in zahvala vsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priloži znamko. Telefon številka 118.

Volilna pravica in volilna dolžnost.

Široke vrste državljanov so ona sila države, na kateri temelji vsa materijalna moč države; toda te široke vrste, ki imajo svoje državljanske dolžnosti, se navadno ne zavedajo svojih državljanov pravic. V osemnajstem stoletju so bili nižji sloji popolnoma izključeni iz političnega življenja in niso imeli nikakih državljanov pravic; služili so plemstvu in plemstvu državi. Šele francoska revolucija je po celotni svet razglasila gesla bratstva enakosti in svobode; tudi v državnem političnem življenju.

Toda šele l. 1848, je s konstitucijo deloma uresničilo te ideje: dobili smo parlament in z njim parlamentarno življenje. „Vsa moč prihaja iz ljudstva.“

To resnico je potrdila država v onem trenutku, ko je padel stari absolutizem in je zavladala konstitucija. Ljudstvo je poslej volilo poslance v parlament in je tako odločevalo v različnih državni zadevah.

Toda niso imeli še vsi državljani enakih pravic: delili so se po stanu, po imetju, po izobrazbi. Tudi široke vrste niso sahtevale več pravic, ker se jih niso zavedale. Šele, ko je socialna demokracija zbrala svoje tisočere vrste, smo dobili splošno in enako volilno pravico.

V volilni pravici se izraža zaupanje države do državljanov; država zaupa ljudstvu in širšim vrstam in jih smatra za dovolj sposobne, da morejo izraziti v volitvi svojo politično prepričanje. Toda mnogi se s kažejo nevedne tega zaupanja: v resnici je mnogo ljudi, ki se pritožujejo dan na dan čez slabe plače, čez poslance, čez državo, čez cel svet, toda ko pride čas volitev, mahne z roko, češ: naj volijo, kakor hočejo, kaj meni mar.

In država sama ne mara takih brezbržnih državljanov, ki ne marajo skrbeti niti za svojo lastno korist, zato je uvedla tudi volilno dolžnost, t. j. država hoče, da se državljani udeležujejo političnega življenja, da premišljajo o gospodarskih in drugih razmerah in da pri volitvi pokaže svoje mnenje.

Volilna dolžnost je najboljša sredstvo proti indiferentnosti ali proti neodločnosti, t. j. proti temu, da ni človek ne na to ne na ono stran in se ne mara ne tako ne tako vmešavati v javne zadeve, ali kakor se to pri nas imenuje, v politiko.

Z razširjeno volilno pravico je dobil vsak narod dolžnost, da skrbi čim bolj za izobrazbo ljudstva, ker le dobro izobraženo ljudstvo more pri volitvah prav odločiti. Obenem so pa dobile politične stranke in časopisje tudi več dela, ker je bilo treba politično izobraziti in organizirati one široke vrste ljudstva, ki pri volit-

vah odločujejo. Še večjo dolžnost pa imajo stranke sedaj, ko je prišla volilna dolžnost.

Brez volilne dolžnosti neodločni ljudje navadno sploh ne volijo in ostanejo doma; ako pa je volilna dolžnost, morajo iti na volišče, in se morajo odločiti za to ali ono stran.

Naravno je, da človek, ki razmer ne pozna, ne zna prav odločiti in da navadno voli napačno, ker se da ostrašiti na ta ali oni način in pravi: volil bom tam, kjer jih je več. Tak volilec niti ne ve, da lahko vsi oni, ki jih je več, volijo napačno, ker morda po večini volijo prav tako brez prepričanja, kakor on. In tako vsi oni zopet do prihodnjih volitev tožijo čez slabe čase, čez poslance, čez razmere in morda niti ne vedo, da so slabe čase in razmere zakrivali sami, ker so napačno volili.

Ako je torej država dala širokim vrstam volilno pravico, jim je s tem dala priliko, da odločujejo sami o svojih razmerah. Ko pa je k temu prišla tudi volilna dolžnost, je država s tem pokazala, da hoče, da se državljani udeležujejo javnega političnega življenja in da ne mara, da bi volilci državljani na dan volitev ostali doma.

S to dolžnostjo pa so dobile ne le stranke in časopisi, ampak vsi, ki jim je na marj javni in splošni blagor, tudi dolžnost, da vplivajo na ljudi, ki z njimi vred odločujejo pri volitvah v tem smislu, kakor sami spoznajo za dobro in prav. Da celo oni, ki jim morda ni na marj občni in javni blagor, ampak vsi volilci — ker se gre za njih osebno korist — morajo skušati pojasnjevati položaj svojim volilecem, ker sicer večina nezavednih volilecev uniči delo onih zavednih volilcev, ki vedo, za kaj gre!

Danes je torej neizogibno, da se vsak človek, ki ima volilno pravico in volilno dolžnost — in teh je mnogo — udeležuje javnega političnega življenja in da v svojo lastno korist dela s stranko in za stranko, kateri pripada, ker le na ta način more odločevati in prav odločiti v različnih javnih zadevah.

Ljubljanski volilni statut ima poleg mnogih slabih — iz klerikalnih rok navadno ne pride kaj dobrega, za Ljubljano še posebej ne — to dobro lastnost, da se voli po strankah in da je vsak volilec prisiljen, da se odloči za eno stranko in voli nje listo, ker je sicer njegova volitev neveljavna.

V tem je dobro to, da bodo iz našega javnega življenja izginile politične dvoživke, ki nikdar ne vedo, kaj so, in da bodo poleg strank tudi volilci šli na delo, da pojasne svojim volilecem razmere in jih pridobije za prave kandidate.

Proč torej z neodločnostjo, brezbržnostjo in strahopetnostjo v političnem življenju. Ako smemo voliti po volilni pravici, ako moramo voliti po volilni dolžnosti, pokažimo, da tudi znamo voliti —

po svojem jasnem spoznanju in tistem razsodku. Vedimo pa tudi, da imamo poleg svoje dolžnosti tudi dolžnosti do svojih sovolilcev, da jim pojasnimo in pokažemo razmere tako, da prav in v skupno korist izpolnijo svojo volilno pravico in volilno dolžnost.

Iz slovenskih krajev.

Iz Novega mesta se nam poroča: O dražbi pri Hočevanju se je sicer že kritiziralo tudi v listih, toda kako je pri tej priliki nastopal sodnijski organ, ki je vodil dražbo, o tem je doslej še vse tiho. Pa bo za prihodnje slučaje dobro, če vam to le sporočimo. Zbralo se je veliko ljudi za to dražbo, zlasti ženske se zanimalo si nabaviti raznega pohištva. Kar je bilo usnja, so modri voditelji dražbe itak le po balah skup oddajali na dražbo, med tem, ko bi se razdeljeno v manjše oddelke dalo veliko boljše prodati. No, pa vse to bi še bilo. Toda kako se je postopalo pri dražbi pohištva, to je že malo preveč. Namestilo se je, da bi le že itak premožni Hočevanjevci sodniki vse pohištvo pokupili. Sodijski organ ni nikogar drugega pustil v sobe. V ta namen si je bil postavil mizo ravno sredi pri vratih med dvema sobama, ter s tem hotel zapreti dohod drugemu občinstvu. Mož pa je pozabil, da Novo mesto, dasiravno naša justica slovi kot izjema cele Avstrije, vendar le ni še kje v Afriki. Občinstvo se je takemu terorju uprlo, mož je moral z mizo vred izginiti. Dražbeniki so nato prišli v sobo, hoteč si preje ogledati za dražbo odločene predmete. To pa možu pravice ni bilo prav. Podil je ljudi ven, rekoč: Nur die Familienhörigen haben das Recht drinn zu sein (le člani rodbine smejo biti notri). Ker so navzoči zopet protestirali, je pa dejal, no, pa klical ne bom. In res se je mož izgubil za več ko četr ure. Ko ga je neka gospa vprašala, zakaj tako počenja z ljudmi, je odgovoril: wir wollen, dass die Leute folgen (mi hočemo, da nas ljudje ubogajo). Zdaj se je podal tako daleč, da se ga ni videlo, ne slišalo, če je klical cene. Klical je pa tako hito zaporedoma, da niti najbližje stoječi niso mogli dohajati povišanja ponudb. Sploh je bila to dražba, ki bo s Hočevanjem vred Novomeščanom ostala v spominu. Ni naš namen dotičnega organa spraviti v zadrego, hočemo pa spričo tega slučaja novomeško justico opozoriti, da živimo danes v 20. stoletju, kateremu se naj tudi organi pri javnih dražbah primerno prilagode.

Iz Novega mesta. Dne 30. marca je sklicalo županstvo občinsko sejo. Na galerijo je prišel med drugimi tudi znani „Oberagitor“ Stranke Ljudskih Slepjarjev Malovič Matko in sicer brez precej sladko ginjen. Ker si je med sejo neprestano dovoljeval razne nemestne medklace, ga je g. župan ponovno opomnil k redu. Ker pa vse to ni nič pomagalo, ga je moral končno

stražnik s silo iztirati z galerije, kar pa klerikalnemu petelinčku nikakor ni bilo po volji. Ko je prišel na cesto, je pred občinsko hišo na vso moč vpil: „Blodne duše, jaz bom z Vami že obračunal. Predno bo minulo leto bo ta hiša že v naših rokah.“ Na licu mesta se je nabralo mnogo občinstva, ki se je zabavalo nad neslanimi dovtipi pijanega Maloviča. Ker se je pa številno poslušalcev vedno bolj množilo, je moral stražnik Maloviča končno odpeljati v zapor. Ta nasilni klerikalni agitator zahaja zadnje čase od gostilne do gostilne ter s prefriganimi besedami napada mirne goste in dela med njimi dražbo. Novomeški gostilničarji so ga zadnje čase že tako siti, da mu sploh ne dajo več pijače, samo da se rešijo te prevelikane prikazni.

Iz Metlike. Da nekateri ljudje ne morejo živeti brez blamaže, je že znana stvar. Čudno pa je, da morajo biti vitezi blamaže ravno tisti, katere se ljudstvo izbere, da zastopajo koristi vseh. Ni dolgo tega, ko je vaš list očital Črnolajcem, da so hlapci, ker so nesli deželnemu predsedniku ob priliki njegovega imenovanja za častnega meščana diplomu. Da ste jih videli farizeje, kako so bahato hodili po Metliki in se trkali na svoja „političnih bojih“ utrjena prsa: „Mi nismo taki norci, mi se ne podamo za nobeno ceno.“ Vendar zavist jim ni dala miru in hoteli se si na vsak način pridobiti ime „hlapci“. Ni jim bilo treba dolgo čakati; hitro so našli priliko. Ko je „Slovenec“ priobčil vest, da odpotuje Šuklje za teden dni po opravih, so nekateri takoj potuhali, da gre železniški komisiji postavljati piko. Res jo primahla plemeniti gospod v Metliko in čuje, kaj se je zgodilo. Komaj se je dobro zmračilo, kar zaslišimo mestno godbo, ki si je prizadevala, da s svojo umetnostjo pridobi mestnemu zastopu zasluženost ime. Mislim, da komentarja ni treba. Samo še nekaj: Kdor ne more živeti brez „lezenja“, naj leze na svoje stroške, ne pa naprednih meščanov, ki v pretežni večini podpirajo godbo.

Iz Postojne. In še enkrat lovski ples, ker me je moj tovariš ravno izvaljal. Sicer je že brezpomembno odgovarjati na skrajni nesmisel, ki ga piše, oziroma pišejo postojnski lovci, toda naj bode vendar o tem moja in drugih lovcev zadnja beseda in mneje. — Dopisnik bi rad igral vlogo šaljivega Avgusta, a mu popolnoma nič ne prija. Storiš te narodni greh in tega Vam še nezmisljivi papež odpusti ni v stanu. Zvijajte in zavijajte se kakor Vam drago, zaslužili bi pa le, da si v pokoro ognete raje bodočo stran ježeve kože, ki naj Vas bode za Vašo patenterano, potencirano, bornirano narodnost. — Kako dosledni in konsekvntni ste se vidi iz dejstva, da ste v tako kratkem času, v teku še ne enega leta pozabili, kako so Vas planinski Súdmarkovci nesramno nahučili. Se razglednice niste smeli pisati v slovenskem jeziku, ker so Vam jih tregali in teptali. Na to Vašo potrpežljivost in prizanesljivost vzemite patent. Lovci imamo sicer navado, da

zbijamo radi šale, a tu niso na mestu dragi tovariši šale, ki jih vganjate s to prireditvijo. Faktum je, da ste se na vse napade, ki ste jih doživeli v Planini še ne čez leto dni zopet sešli v Postojni na lovskem plesu slabega spomina s temi prononsiranimi nemčurji, ter se v bratskem objemu ter v nemškem čebanju zabavali do ranega jutra. Komur je to ugajalo, naj mu, a prepričani bodite, da se nobeden zaveden narodnjak v Postojni ne udeležil več Vaše prireditve ako bode na taki podlagi, kot je bila letos. V sedanjih resnih, kritičnih časih, ki jih imamo, bi bila zavednost bolj priporočljiva, šale pa si prihranite za na lov. Za dotičnega dopisnika pa bomo naprosili Fredelna, da mu preskribi mesto „Oberbrakadirja“ na lovu Windischgrätzovih Súdgaucv. Sv. Hubertus naj Vam izprosi pri bogu malo več narodnega ponosa in zavednosti. Srnjakovo kurje jajce spravite v spomin na nemško zvezo na prvem internacionalnem lovskem plesu v Postojni. — Postojnski lovci, ki imajo drugo mnenje.

Iz Pivke. Tam neke v bližini Postojne nahaja se c. kr. dvorna bobilarina Prestranek. Zvenec naslov — kaj? Ako se delavske razmere ujemajo s tem naslovom je dvomljivo. Bodisi stalni uslužbenci ali pa dnirasti so tako slabo plačani, kakor pri nobenemu podjetniku židu. Da se omejimo, omenimo naj samo en slučaj, kateri se je zgodil pretekli mesec. Uslužbenec stalno nastavljen, bil je upokojen vsled neozdravljive bolezni, kateri si je nakopal v 24 reci: štiriindvajsetletni zvesti, nepretrgani službi. Dobil je zato sijajno pokojnino 70 vinarjev na dan, ali 21 K na mesec, sedaj pa naj živi s šestimi otroci izmed katerih jih je pet nepreskrbljenih. Ubogi cesarsko kraljevski služabnik! Sužnji in trpini za „k. k. Hof-Ärari!“

Splošni pregled.

Ljudsko štetje na Dunaju kaže nekaj tisoč Čehov manj nego v prejšnjem ljudskem štetju. Številka pa ne odgovarja resničnim razmeram, ampak so jo na Dunaju dosegli le na ta način, da so pri popisovanju strogo razločevali med občevalnim in materinim jezikom.

Afera v turški armadi je končana. Vpričo vojaških čet je bil morilec majorja Schlichtinga ustreljen. Vdovi, Schlichtinga ki je prosila za pomiloščenje se ni moglo ugoditi, ker je bila cela nemška armada razžaljena.

Falleres je ministrskemu svetu naznanil, da se odzove nizozemski kraljici in obišče Nizozemsko.

Črna gora in Turčija. Turška poročila trdijo, da se je izkazalo, da so črnogorske čete sodelovale pri razdejavanju turških obmejnih trdnjavah. Turške čete stopajo pomožne proti vstašem. Črna gora je proglasila popolno neutralnost.

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Most vzdihljajev.

Roman iz starih Benetk.

Foskari je prepo pogledal kardinala. — Saj niso našli njegovega trupla, je dejal zamolklo. Niso ga našli, dasi sem dal prebrskati vse dno Kanala. Petnajst smrtnih dni sem čakal, kdaj mi pridejo naznaniti, da so ga našli. — Znano vam je, gospod, da Kanal odnaša trupla v Lido, kjer jih pozne morje. Lačne ribe prevzemajo tam greb; bodite prepričani. — Foskari je zmajal z glavo.

— Verjemi, Bembo, človek, kakoršen je on, ne utone. Prišlo mi je na misel, da bi si ogledal njegovo ječo. Z lastnimi očmi sem hotel videti rov, ki ga je grebel šest let. Tisti rov je čudovito delo. Toda še bolj čudovit se mi zdi njegov beg. Ne, ni se utopil, je dodal dož s še temnejšim glasom. — preveč ima opraviti, da bi poginil v tistem trenutku, ko je prišel spet na svobodo. — Ne razumem vas dobro, gospod! — Ne razumeš! je vzklilni Foskari in prijel tovariša za komolec. Razumeš, pa še predobro razumeš! — Bembo, gorje tebi. — in gorje meni! —

— Ako je živ, je zajecjal Bembo, bi moral pač vedeti. — Foskari je skomizgnil. — Nato pa, kakor da bi hotel mahoma izpremeniti smer svojih misli, je povzel: — Pa tisti človek, prijatelj Ivana de Medičis, ki si ga hotel spraviti v Benetke? —

— Peter Aretino? — On je že prišel, gospod, in že preseneča vse mesto s svojim sijajnim nastopom in svojo nesramno predrznostjo. — Da, pravili so mi to. Pa misliš, da bo umno in zvesto opravil tisto poslanstvo pri Ivanu de Medičis? — On je jako bistroumen človek, gospod, in kar se tiče

zvestobe in vdanosti, je vredna zmirom dragega plačila. Če bo denarja dovolj, stori Aretino vse, kar bomo hoteli.

— Privedi ga čim preje k meni. — Dož Foskari se je še enkrat ozrl na kameniti stol, kjer so bili iztaknili staremu Kandianu oči. Zamišljen in s sklonjeno glavo se je odpravil nato za Bembo, ki je odprl masivna vrata. Sla sta tik mimo Rolanda. Trenotek nato so se vrata zaprla. Foskari in Bembo sta bila izginila.

Takrat se je Roland vzravnal in uprl oči v ta vrata. Nekakšno grganje, ali morda tudi zamolkla kletev mu je prišlo preko ustnic. Brez vsake posebne opreznosti se je nato vrnil k svoji odprtini, splezal nazaj v gondolo, veslal zopet tja, kjer jo je bil vzel, privezal jo, skočil na breg, in naglo odkorakal proti trgu Svetega Marka.

Kaj ga je gnalo tja? Česa je čakal, skrit ob znojnu enega izmed stebrov, ki so nosili znamenje republike? — Izza vrat doževske palače se je kmalu prikazala človeška senca ter se počasi napotila ob Velikem kanalu. Nedvomno je bil to tisti človek, ki je Roland čakal nanj; kajti jel mu je slediti. — Bembo! je zamrmral.

Zares, bil je Bembo. Roland mu je sledil brez gotovega namena. Načrti so se valili po njegovi glavi, kakor oblaki po nebu; drug je podil drugega. Željno je hodil za Bembo, pripravljen ga ubiti, nemara pa tudi samo v tisti nervozni bolni radovednosti, ki tira človeka v izvestnih položajih, ko se hočejo tragične misli izpremeniti v dejanja. Kmalu pa ga je Bembovo početje začelo zanimati samo po sebi.

Dasi je bila že pozna nočna ura, vendar Bembo ni hodil domov.

Stopal je počasi; in kadar je mestoma obstal ter dvignil glavo kvišku, se je zdelo, kakor bi bila že sama ostudnost njegovega lica bogokletna psotka zvezdam v obraz.

Ce bi bil Roland takrat poleg njega, bi ga bil slišal mrmati zmedene besede; včasih so pomenile hripav vzklík gneva, včasih stek onemogle bolečine.

Bembo je naposled obstal. Bil je pred Imperijino palačo. Zdaj je Roland razumel vse.

Zaljubljen pošast je prihajala odštet ljubezni svoj davek. Tudi on je ljubil! Tudi on je bil prišel sanjarit pod okna, za katerimi je spavala njegova ljubljanka! Bembo je hodil pod Biankina okna, kakor je bil Roland prišel pod okna Leonore! Ta primera je izvalila Rolandovim ustnicam bridek smehlaj.

Zdaj se je nehal skrivati; napotil se je naravnost proti kardinalu.

Ta je nenadoma začel njegove korake; Roland je bil jedva še par sežnjav od njega.

Nejevoljno je vzmahnil ter stopil v stran, kakor da bi ga hotel spustiti mimo sebe.

— Glej no, glej! je vzklilni Roland s porogljivim glasom. Zdi se, da nisem edini, ki vzdihuje pod okni mladih krasotic, ki prebivajo v tej palači! —

— Vrag te nesi, nepridiprav! je zarenčal Bembo.

— Ali ste nemara zaljubljeni v gospo Imperijo? je povzel Roland. Mislim sem, da samo pesniki, kakor moj gospodar, in učenci pesništva, kakor jaz, iščejo ob mesečini žarkov ljubljene bitja!

— To je Aretinov tajnik! je zamrmral Bembo.

In na glas je dodal: — Gospod, izvolite iti svojo pot!

— Oho, to je prej rečeno, kakor storjeno! Toda jaz, ki sem zlozil balado v čast božanske Biance, jo hočem zapeti na vsak način; vesel sem, da imam vsaj enega poslušalca, četudi ne poslušalke, kateri je namenjena. —

Ob imenu Biance je stresel Bembo silen nemir. Stopil je proti Rolandu, hoteč ga prijeti za komolec. Roland pa ga je trdo pahnul nazaj.

— Ne doteknite se me! je zarenčal s tako hripavim in gnevničim glasom, da se mu je sam začudil.

— Ta glas! je zamolklo zamrmral Bembo ter odskočil za par korakov.

Toda že se je Rolandu vrnil tisti lahkotni ton, s katerim je bil prišel: — Saj ne vem, če nimate zlega namena z ubogim pesnikom! —

— Izrekli ste neko ime. — je dejal Bembo.

(Dalje.)

kaj je potem napravil z I. P. Sodnik je to razburjenje in sploh vse okoliščine pod katerimi se je krivava drama ob Gruberjevem prekopu vršila, primerno uvaževal, ter oprostil tožnega moža in njegovega prijatelja, katerega je I. P. tožil, da ga je zaradi te žene opravičeval. Zavrtni tožitelj se je zoper oprostitev pritožil in tako te povesti kakor je tudi resnična in žalostna, še ni konec. Sodil je sodni svetnik g. Potrato in moramo priznati, z ozirom na ta zelo kočljivi slučaj se je obsežna razprava vodila zelo obzirno in kratko.

Vreme. Ko je Falb za ta mesec stavil svojo vremensko prognozo, najbrže ni računal na naše kraje. On prorokuje namreč za začetek aprila lepo gorko in šele po 13. aprilu nestanovitno vreme. Res smo imeli prva dva dni še precej lepo vreme, a poznaleda se je po zmernih zapadnih vetrovih posebno 1. aprila, da se imamo za to vreme zahvaliti vplivu velikih morskimi viharjev vsled katerih se je več ladij potopilo. Nam bolje kaže, da se držimo naših domačih vremenskih proročkov, ki so zadnji čas še precej dobro pogodili vremensko prognozo. In ti pravijo, da bo ta mesec vreme res pravo aprilovo vreme, niti snega se nam ne bo manjkalo. Te dni se kar pripravimo, da nam bo vreme nagajalo in da solnecu, če nas mimogrede posije, nikar preveč ne zaspajmo.

Konec krvave drame v Grosupljem.

Skrajno tragičen konec vobče znane postaje načelnika Aichholzerja v Grosupljem je vzbudil vsesplošno zanimanje. Slučaj pa je tudi zelo zanimiv ne le na zagonetnosti za mnoge še danes nepojasnjeni dogodek sam, nego skoro še bolj zanimiv je, kako se je v javnosti sodilo glede krivca te drame. Prva poročila so govorila naravnost o umoru, poznejša že le o uboju; po zdravniški preiskavi pri raztelesenju nesrečnega Aichholzerja se je naenkrat slišalo le še o težki telesni poškodbi. Dovoljena sodna preiskava pa je vse te govorice ovrgla ter po njenem mnenju nedvomno dognala, da je dejanje krivca komaj 24 let starega Antona Janežiča smatrali le kot lahka telesna poškodba v smislu § 412 k. z. — Namesto pred poroto radi umora ali vsaj uboja kot se je splošno pričakovalo, ali pred deželno sodišče radi hndodelstva težke telesne poškodbe kot se je po izreku sodnih izvedencev v javnosti domnevalo, je javni obtožitelj Janežiča tiral le pred okrajno sodišče radi navadnega prestopka.

Prva razprava, kot smo poročali, se je vršila pred kratkim. Ker se je žena rankega Aichholzerja pridružila kazenskemu postopanju radi odškodninskih zahtevkov, se je razprava prelozila na včeraj. K razpravi došla vdova ga. Aichholzer je umaknila svoj del obtožbe. Ko čuje, da se obtožba glasi le radi lahke telesne poškodbe, pravi s komaj pritajenim ogorčenjem: Obtožba bi se morala glasil kot kriv smrti! Kajti Janežič je napram svojemu prijatelju sam priznal, da je on Aichholzerja dvakrat vrgel v vodo (potem ko je bil Aichholzer že vsled zadobljenih udarcev že ranjen in omamljen Op. poroč.).

Obtoženi Janežič se zagovarja: Aichholzer je mene preje napadel, šele potem sem ga jaz malo udaril s palčko (?), ki sem jo dobil tam ob meji. Sodnik ugotavlja, da je Aichholzer jako dobro izgledal, da je udarec pariral z roko, na kateri so se tudi poznali znaki udarcev. Ga. Aichholzer zatrjuje, da je bil njen mož vedno krepak in zdrav; vse se kar čudi nad mnenjem ki so ga o tem slučaju zdravniki izrekli.

Sodnik izroči gospe zlati ščipalnik rankega; ščipalnik je na obeh krajih čisto zdobljen — nemara bi znal marsikaj povedati o tej lahki telesni poškodbi. Gospa se je zjokala, ko je vzela ščipalnik v roke in ga shranila.

Janežič je bil že 4 krat kaznovan, 3 krat radi pretepa.

Razsodba se pa tako glasi, da je Anton Janežič kriv prestopka lahke telesne poškodbe z hudimi posledicami v smislu § 412 k. z. storjenega s tem, da je Aichholzerja s palico udaril po glavi in roki — in se obsodi na 2 in pol meseca zapora poostrenega vsake tri tedne z 1 temnico 2 trdema ležiščema in postom.

Obsojenec si je hotel privoščiti velikonočne praznike še doma, ker pa je z razsodbo zadovoljen, bo moral že čez 3 dni svojo kazen nastopiti.

Bog ve, če s tem izidom čudnega Aichholzerjevega slučaja ne doživimo enkrat še drugi slučaj Rožičeve glave?

Škandal v Mlekarski zadrugi v Šmarji na Dolenjskem.*

Kaplan Verhovc napravil za 24.000 kron dolga.

Zdaj, ko sem za prvo silo odpravil svojo revizijo pri Mlekarski zvezi, me veže započeta dolžnost, da ne obstanem na polovici pota. Zato vas vse, ki se zanimate za vzorno gospodarstvo v naši sedaj klerikalni, nekdanji katoliški stranki, popeljem iz bele Ljubljane na izprehode na deželo.

Naše mlekarsko združništvo je prav za vsakega posameznika, posebno pa za srednje in nižje sloje v mestih, za kmeta kočarja, dninarja in delavca na deželi, gospodarsko in življensko tako važnega pomena, da če ne greste vsi z menoj k posameznim zadrugam, vsaj na tem potu vašega lista mi lahko vsi sledite. Kar po vrsti bomo posameznim zadrugam preiskali želedec in obisti in neusmiljeno rezali kar in kjer kaj gnjilega najdemo.

Danes n. pr. gremo v Šmarje na Dolenjskem. Čital sem namreč nedavno v „Jutru“, da namerava bivši šmarški kaplan Verhovc na svoji novi službi v Zireh napraviti konsumno društvo. Da bodo kmetje v Zireh že naprej vedeli, kako se kaplan Verhovc imenitno razume na združno gospodarstvo, se čutim namesto škofa, deželnega odbora in državnega pravdnika poklicanega, vam natanko predstaviti kaplana Verhovca kot zadrugnega voditelja. Ušesa v roke in dobro poslušajte:

Kar je Dolenjske od Grosupljega do Ljubljane, je bila v zadnjih letih jako dobro preskrbljena z mlekom. Z dobavo in razpošiljanjem mleka so se bavili v Grosupljem: Košak, mož naše in njegov sosed Rus, mož vaše stranke; v Laverici se je s tem še obširnejše pečal pokojni Lenče. To mora biti Ljubljancem in vsem kmetom v omenjenih okrajih tako dobro znano, da ne maram o tem izgubljati odveč besed. Le to pa moram ugotoviti, da je bilo že iz ozirov naše stranke do našega pristaša in poslanca Košaka več kot odveč ravno od naše strani v tem okraju kje ustanoviti — konkurenco.

Stvar je tako tudi splošno važna, da moram v boljše razumevanje napraviti od glavne poti kratek skok v stran. Marsikdo izmed vas morda še ne ve, da se v zadnjih letih pojavlja v naši stranki med duhovništvom in nami navadnimi ljudmi zahrbtna gonja za nadvlado. Preje pod Missijem je imel on vse vaje v rokah. Njegov naslednik Tone Bonaventura je zaradi svojih nesrečnih dolgov in verskega fanatizma moral glavne politične vaje izročiti častihlepnu nikdar sitemu dr. Šusteršiču. Tu je nalovil celo armado koritarjev in uskokov med civilno inteligenco. Škof in duhovništvo je globoko zlezlo pod njegovo klop. Dočim so starejši, pametnejši duhovniki veseli, da jim je dr. Šusteršič še tisto malo dela odvzel, kar so ga preje poleg svoje maše in drugih opravil v cerkvi opravičali, so naši mlajši duhovniki iz Jegličeve šole začeli od strani črno gledati previsoko jim blestečo zvezdo dr. Šusteršičeve nadvlade. Pod krinko „vzajemnega dela“ so začeli zahrbtno delo za se. Ker cerkev sama dandanes k večjemu še kake stare tercijalke nase vleče, se je tudi med mlajšim duhovništvom svet tako narobe obrnil, da so naši kaplani postali zadrugarji, trgovci, branjevci, sploh oni so vse drugo, le ne duhovniki več. Na vseh izven cerkvenih poljih skušajo pridobiti kmeta in ljudstvo istotako na svojo stran kot njih konkurent dr. Šusteršič poleg kmeta tudi civilno inteligenco na polju svoje kravje — kupčijske politike. Ker pa je politika vlačuga, na razpologo danes temu, jutri onemu, nasprotno pa je narodno gospodarstvo za teh in narodno-socialno in kulturno delo za duha, vse nekaj bolj stalnega bolj v življenje človeške družbe segajočega, računajo naši mladi petelini v talarju, da čas ni več tako daleč, ko bo de duhovništvo zopet imelo ne le glavne politične, marveč sploh vse strankine vaje v svojih rokah. Pri tem pa se tudi dobro zavedajo, da črna duhovniška suknja, pa magari, da se še po takem blatu valja, pri masi, pri „našem dobrem ljudstvu“ še vedno vleče bolj, nego Šusteršičev civilni frak. Dobro tudi vedo, v katere zanjke kmeta najlože vjamejo.

* Nadaljevanje člankov: Sodba katoliškega moža o klerikalnem gospodarstvu.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Nezaupnica Bilinskemu.

Lvov, 3. aprila. Bivši finančni minister vitez Bilinski je včeraj doži-

vel občuten poraz. V okraju Ropčice, kjer je bil Bilinski izvoljen za držav-zbornskega poslanca, se je namreč vršila včeraj velika narodna skupščina. Na skupščini so zborovalci svojemu dosedanjemu poslancu in bivšemu finančnemu ministru Bilinskemu radi njegovega postopanja pri davčni reformi izrekli nezaupnico in odklonili njegovo zopetno kandidaturo.

Ministrska kriza na Španskem.
Madrid, 3. aprila. Španski kralj Alfonz je sprejel ministrskega predsednika Canaleja, ki je podal svojo demisijo danes v posebni avdijenci in mu zopet poveril sestavo novega kabineta. Tekom avdijence se je kralj Alfonz o njegovem dosedanjem delovanju izrazil zelo povoljno in povdarjal, da popolnoma simpatizira s Canalejsovo dosedanjim napredno politiko. Pozval ga je, naj brez vsakih skrbi nadaljuje svojo napredno politiko in sestavi kabinet, ki bo v korist španskemu narodu in garancija za napredek španske države.

Položaj v Albaniji.

Cetinje, 3. aprila. V skadrski okolici se še vedno čujejo strelj topov in pušk. Glavni boj med albanskimi vstaki in četami, ki so prišle Turkom na pomoč, se vrši med Ničicem in Lomnico. Najnovejša poročila zatrjujejo, da se je Turkom že posrečilo potisniti Albance nekoliko nazaj in da je del turške armade že prodril do Skadra. Seveda se ta vest uradno še ne potrjuje. Na črnogorski meji se nahaja nebroj albanskih beguncev, ki so pobegnili pred turškimi vojaki, ki vprizarjajo povsod, kamor pridejo, naravnost strašna grozodejstva. Požgali so že več vasi in uničili vsa polja.

Sasanov odide.

Petrograd, 3. aprila. V ruskih diplomatskih krogih se zatrjuje, da ruski minister za zunanje zadeve, Sasanov nikakor ne prevzame več svojega dosedanjega posla, tudi če ozdravi. Kot njegov naslednik pride najbolj v poštev Botkin. Najnovejša poročila pa zatrjujejo, da je za Sasanovega naslednika določen bivši ruski minister za zunanje zadeve in sedanji ruski veleposlanik v Parizu, Izvoliski.

Deželnozbornske volitve v Bukovini.

Černovice, 3. aprila. Včeraj so se vršile v Bukovini deželnozbornske volitve za peto kurijo. Izmed izvoljenih poslancev je 6 Rumunov, 6 Rusinov, 1 Poljak in 1 nemški žid.

Seja ministrskega sveta.

Dunaj, 3. aprila. Danes se je vršila seja avstrijskega ministrskega sveta. Ministri so se največ posvetovali o vojaških zadevah, zlasti glede rešitve rekrutnega kontingenta po § 14. Obenem se je sestavil odgovor in dogovor glede brambene reforme, ki se v kratkem predloži ogrski vladi. Ogrski ministri predsednik grof Khuen-Hedervary, ki je bil včeraj od cesarja sprejet v posebni avdijenci, se je izrazil, da bo ogrska vlada takoj, kakor hitro ji predloži avstrijska vlada tozadevno definitivno predlogo, predlogo izročila ogrski zbornici, ki jo bo kakor je zadržno prepričan, rešila že tekot meseca maja.

Bosenski sabor.

Sarajevo, 3. aprila. Na današnji seji bosenskega sabora se je pričela debata o agrarni predlogi. Toda takoj začetkom se je muslimanski poslanec Harambašić predlagal, naj predsednik pred začetkom debate najprej konstatira, če je zbornica sploh sklepčna. V tem trenutku so vsi muslimanski poslanci takoj odšli iz sabora. Srbski poslanec Stojanović je energično protestiral proti temu nečuvnemu postopanju vladne večine. Nato je predsednik konstatiral nesklepnost sabora in odgodil sejo za nedoločen čas. Splošno se smatra kot vzrok abstinence muslimanskih poslancev na današnji seji dejstvo, da muslimani na noben način nočejo podpisati nekaj točk muslimansko hrvaške pogodbe.

Lastnik in glavni urednik Milan Plut.
Odgovorni urednik dr. Ivan Lah.
Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Mali oglasi.

Prazne Skatle, že rabljene, prodaja v vsaki velikosti in množini P. Magdič, nasproti glavne pošte. U 30/15—1

Dobri in dehtiški stamniki se zaradi opustitve modstovske obrti prodajo za vsako primerno ceno. P. Magdič, modna trgovina v Ljubljani, nasproti glavne pošte. U 29/15—1

Spretna likarica želi likati na domu pri boljših rodbinah. Ponudbe pod „Likarica“ — „Prva anončna pisarna“ Franciškanska ulica 8. 199/2—1

Etlegantno opremljena mesečna soba na ulico se odda v bližini glavne pošte s postrežbo in zajutrkom za K 34.—. — Naslov pove „Prva anončna pisarna“, Franciškanska ulica 8. 200/1—2

Kupim močno, dobro ohranjeno kolo. Več pove „Prva anončna pisarna“, Franciškanska ulica 8. 201/1—1

Dobra in pridna kuharica se išče za malo, dobro idočo gostilno v Ljubljani; vodila bo tudi samostojno gospodinjstvo. — Plača po dogovoru. — Več pove upravništvo „Jutra“, U 41/4—1

Mizarske pomočnike z dobrimi izpričevani sprejme Rudolf Kuhar, mizarski mojster v Mokronogu. U 40/3—1

Poslano.

Podpisani preklicujem vse razžaljive besede, izrečene proti gospodu F. Vebru v tobačni tovarni, Ljubljana.

Anton Zakrajšek.

Mlad čevljarski obrtnik

podjetnega duha in treznega značaja v priidnem kraju na deželi, z malo trgovino, star 28 let, se želi v svrhu ženitve seznaniti z gospodično, staro od 18 do 25 let s premoženjem ter zmožno nemškega jezika. — Dopisi naj se pošiljajo do 15. aprila s sliko na upravništvo „Jutra“ pod Bodočnost 2.

Trgovskega učenca

krepkega s primerno šolsko izobrazbo sprejme takoj trgovec Franc Lapajne v Idriji.

Koncert

restavracija „Črni ore“, Gosposka ulica št. 3. Vsak dan damski tercet. Pri navadnih cenah.

Prodaja se

kompletna nova Uhlsteinova zgodovina, otročji športni voziček in otročji stol.

Dalmatinska ulica št. 5, III. nadstropje.

Stanovanje

z veliko sobo kuhinjo in jedilno shrambo se odda takoj, ali za majev termin v Hlšerjevi ulici 5. — Poizve se pri Fr. Kraigherju, krojaču, Gosposka ulica 7.

Salonska garnitura

veliko zrcalo, preproga, slike, ura itd. se prodaja. Naslov pove „Prva anončna pisarna“, Franciškanska ulica št. 8.

Zidna opeka

najboljše vrste in najcenejša se dobi v poljubni množini pri stavbni tvrdki

Filip Supančič
Šubicova ulica št. 5.

Kupi se stroj za sladoled in omara za led.

Ponudbe na Ivan Stritar, kavarnar Ljubljana.

Najboljše odgovori „Slovenca“ vsak naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“, ali pa najde novega naročnika!

Združeni čevljarji v Ljubljani

Wolfova ulica 14
odlikovani na mednar. lov. razstavi na Dunaju 1910
priporočajo za zimsko sezono svojo

bogato zalogo obuval

vseh vrst moških, ženskih in otročjih, domačega in tujega izdelka. — Gumi za pete, vrvico, zaponke, čistila itd. vedno v največji izbi.

Specijalisti za nepremočljive lovske in turistovske čevlje.
Izdeluje se tudi po meri v lastni delavnici, ter se sprejemajo tudi popravila Postrežba točna, cene solidne.

Zunanja naročila proti povzetju. — Zahtevajte cenovnike.

Iščem službo trafikantinja

Grem tudi na deželo, Ponudbe pod „Trafikantinja“ na upravništvo „Jutra“.

Klavirje,

pianine in harmonije
le prvih svetovnih tvrdk na obroke
po K 18.—.

Ravnokar največja zaloga malo časa izposojenih pianinov po jako nizki ceni.

ALFONZ BREZNIK, Kongresni trg 13,
učitelj „Glasbene Matice“.

Jako zanimiv, zabaven in poučen list s slikami je

„Ilustrovani tednik“

ki izhaja vsak petek ter stane četrletno 1 K 1-80.

Zahtevajte ga povsod! Naročite ga in inserirajte v njem!

Naslov: Ilustrovani Tednik, Ljubljana.

Tovarna kemičnih izdelkov
Golob & Ko., Ljubljana-Vič

prilporeča
svoje izdelke „Ilirija“ in „Praxin“ kremo, dalje Ciril in Metodovo vazelino in čistilo za kovine, Ilirija parketno voščilo in kolomaz garantirano prost vseh obtežljivih snovi, narejen po belgijskem načinu. — Zahtevajte odlično v vseh trgovinah te domače izdelke.

Tovarniška znamka „IKO“.

Lastna tovarna ur v Svici.

A. Feldstein
priporoča svojo
galanterijsko knjigovoznico
na Radeckega cesti šte. 12.

„Narodna kavarna“.

Novo došla
**elitna damska
== kapela ==**

ima izbran umetniški in zabavni vspe-
red ter koncertuje

vsaki dan. Vstop prost!!

K mnogobrojnem obisku vabi

Franc Krapeš.

**Český hostinec v
Terstu**

Alla Meridionale

**Češka gostilna v
Trstu**

Oblastveno autorizirano in sodno
zapriseženi

inženir Ig. Stembov

Ljubljana, Šubiceva ulica 5.

Prevzema stavbna vodstva, oddaja
strokovna mnenja, izvršuje vsa v
stavbno stroko spadajoče načrte, kakor
n. pr. za visoke stavbe, vodovode,
kanalizacije, ceste, regulacije, parce-
lacije itd.

Pozor!

Jako ugodna prilika!

Zaradi družinskih razmer se prodaja
iz proste roke lepo

posestvo,

obsegajoče hišo z gospodarskim po-
slopjem, z velikim in lepo zasajenim
vrtom, travnikom, njive in več gozdnih
parcel, združeno s srenjskimi pravi-
cami. — Na vrtu je novozidana

tovarna za sukno

opremljena z najnovejšimi stroji. Ker
je vodne sile dovolj, bi se lahko upe-
ljala v tovarno še kaka druga obrt. —
Reflektantje se vabijo, da si ogledajo
vso napravo. — Prodaja se tudi samo
tovarna, ali posestvo, vsako zase.

Ponudbe na: Ivan Kollmann v
Begunjah (Gorenjsko).

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani

po 4 vinarje

v naslednjih tobakarnah:

Južni kolodvor.

Državni kolodvor.

Blaž, Dunajska cesta.

Sever, Krakovski nasip.

Pichler, Kongresni trg.

Češark, Šelenburgova ulica.

Dolence, Prešernova ulica.

Fuchs, Marije Terezije cesta.

Sajč, Dunajska cesta.

Mrzlikar, Sodna ulica.

Šubie, Miklošičeva cesta.

Zupančič, Kolodvorska ulica.

Pirnat, Kolodvorska ulica.

Šenk, Resljeva cesta.

Kotnik, Šiška.

Tivoli, na žel. prel. pri Nar. domu.

Košir, Hišlerjeva ulica.

Stilene, Valvazorjev trg.

Sušnik, Rimska cesta.

Ušeničnik, Židovska ulica.

Kleinsteln, Jurčičev trg.

Wisliak, Gosposka ulica.

Kustrin, Breg.

Tenente, Gradaška ulica.

Velkavrh, Sv. Jakoba trg.

Sitar, Florjanska ulica.

Blaznik, Stari trg.

Nagodč, Mestni trg.

Kane, Sv. Petra cesta.

Treo, Sv. Petra cesta.

Kušar, Sv. Petra cesta.

Podboj, Sv. Petra cesta.

Elsner, Kopitarjeva ulica.

Bizjak, Zaloška cesta.

Remžgar, Zelena jama.

Blč, Zaloška cesta.

Svetek, Zaloška cesta.

Jamšek, Tržaška cesta.

Štravs, Škofja ulica.

Zadel, Karlovska cesta.

Ojstriš, Poljanska cesta.

Sterkovič, Dunajska cesta.

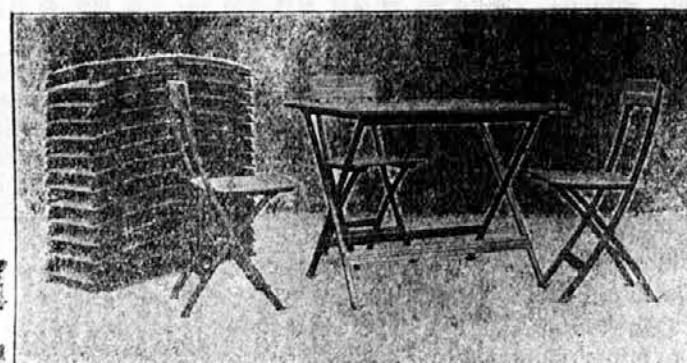
Čudovito!

Vse dosedanje iznajdba skladnih sto-
lov, klopi in miz celega sveta pre-
sega J. Lojk-ova iznajdba

Železnih skladnih stolov, klopi in miz,

ki jih izdeluje in zalaga

parna tovarna lesnih izdelkov Fr. Burger v Sp. Šiški.

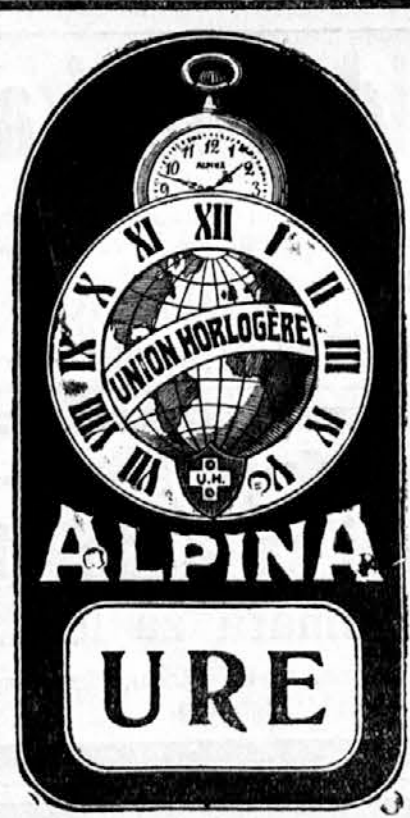

Prospektu zastoj in
poštne prosto.
Vzorci pošiljam po
povzetju. — Ako ne
ugaja, sprejemem
poštne prosto na-
zaj in vrnem vpla-
čani denar.

Računi se vplačujejo
neposredno le meni.

Avstrijski patent
št. 46.347.

Patentovano v 7
državah.

Priznana največja, resnično domača, že
25 let obstoječa eksportna trdka.

Franc Čuden,

urar

Ljubljana, Prešernova ulica 1

samo nasproti Frančiškanske cerkve

je delničar

največjih tovarnih švicarskih ur „Union“ v
Genovi in Bielu, on torej lahko po
originalno tovarniških cenah
garantirano zanesljivo, v vseh legah in
temperaturah po njegovem astronomičnem
regulatorju regulirane, svetovno znane

.. ALPINA URE ..

z matematično preciznim kolesjem — v
zlatu, tulu, srebru, nikeljnu in jeklu

prodaja.

Nedosežno velika izbira. Večletno jamstvo.
Ceniki zastoj in poštne prosti.

Naročajte in kupujte „JUTRO“!

Priporoča se največja zaloga oblek
za gospode in dečke.

Vedno najnovejša

**konfekcija za dame in
deklice.**

A. LUKIČ Ljubljana, Pred škofijo
šte. 19.

Solidna postrežba!

Nizke cene!

**Izdelovanje igrač
Ernest Hoffarth jun., Dunaj VIII.,**

Pfeilgasse 34.

Vojaške oprave za otroke:

Infanterijska garnitura

Huzarska

Planin. lovcev

Dragonska

Ulanska

Telesne straže

Prekupovalci specijalni cenik.

obstoječa iz čake, prsnega „ 4—
oklepa, sablje, patronske „ 5—
taške, puške v najfinjši „ 5—
izdeljavi „ 5—
„ 6—

Razpošiljatev po povzetju.

Nekaj izborna ohranjenih

automobilov

vseh velikosti se ceno prodaja.

Moje ime jamči za solidno in dobro postrežbo. — Zavod za po-
pravo avtomobilov in trgovina

Ing. JURIJ TMEJ, Dunaj XVII.,

Santergasse 13.

**„Jutro“ se prodaja v Trstu
po 4 vinarje**

v naslednjih tobakarnah:

Becher, ulica Stadion,

Trevisan, ulica Fontana,

Pipan, ulica Fabra,

Bevk, trg Goldoni,

Vovk, ulica Carducci,

Stanič, ulica Molinpiccolo,

Sekovar, Vojašnični trg,

Hrast, Poštni trg,

Može, ulica Miramar,

Magolo, ulica Belvedere,

Geršina, Rojan,

Raunacher, Campo Marzio,

Bruna, SS. Martiri,

Ercigoj, ulica Massimiliana,

Rončelj, ulica S. Marco,

Cechimi, ulica dell' Istra,

Bruna, ulica del Rivo,

Bubnič, ulica Sette Fontane,

Gramaticopulo, ul. Barriera,

Spöder, ulica Barriera,

Lavrenčič, Vojašnični trg.

Benusi, Greta,

Kichel, Rojan,

Baje, ulica Geppa,

Luzatto, ulica Acquadotto,

Segulin, ulica Industria,

Železnik, Sv. Ivan,

Lug, ulica S. Lucia,

Zidar, Sv. M. Magdalena,

Hreščak, ulica Belvedere.

Učiteljska tiskarna, Frančiškanska ulica št. 8.

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

priporoča svojo bogato zalogo najnovejših tiskovin za šole, krajne šolske svete, županstva in druge urade. — Tiskarna sprejema vsa v ti-
skarsko in litografsko stroko spadajoča dela ter jih izvršuje točno, okusno in po solidnih cenah. — Tiskanje šolskih knjig in časopisov.

Lastno založništvo.

Muzikalije.

Telefonska šte. 118.

Najmodernejša črke.

Litografija.

Poštne hranilnice šte. 76.307.

KINTA
K.C.L.

Priznana močna, lahko tekoča
solidna in neprekosljiva so
KINTA kolesa.

Najobstojnejše jamstvo. Ilustrovani
ceniki brezplačno.

K. Camernik

LJUBLJANA, Dunajska c. 9.

Special. trgovina s kolesi in posam. deli.

Izposojevanje koles.

Del. glavnica:

5.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih **4 1/2 %**

Rez. fond nad

610.000.